

De foreslåede regler svarede derfor i det store og hele til den hidtidige ordning. Udvalget fandt det derimod „utvivlsomt, at en ny kastrationslov ikke bør indeholde bestemmelser om tvangskastration.“

Det fremsatte forslag svarede i det store og hele til udvalgets udkast.

Forslaget fik ved *1. behandling* enstemmig tilslutning, selv om der var en række nuancer i tilslutningen, der især gav sig udtryk i, at adskillige af ordførerne ønskede en yderligere liberalisering på området.

Thomas Have (S) fandt det lidt betænkeligt at ophæve reglerne om tvungen kastration.

Ib Thyregod (V) kunne tilslutte sig det nedsatte udvalgs flertals opfattelse: at der ikke burde gennemføres fri sterilisationsret.

Hanne Budtz (KF) fandt, at spørgsmålet om fri adgang til sterilisation var noget, man burde drøfte i det kommende udvalg. Hun kunne tilslutte sig, at mødrehjælpsinstitutionernes samråd fik kompetencen, men fremhævede de betænkeligheder, som mødrehjælpens egne repræsentanter havde haft. Hun var positivt indstillet overfor afskaffelse af tvungen kastration.

Hanne Reintoft (SF) kunne tilslutte sig, at kompetencen til at give tilladelsen til sterilisation blev lagt hos mødrehjælpens samråd. Ansøgerne burde orienteres om muligheden for indbringelse af et afslag for justitsministeriet, der endvidere burde følge samrådenes beslutningspraksis og medvirke til ensartede afgørelser på dette område. Hun var tilfreds med, at man ved sterilisation af åndssvage afskaffede reglerne om tvang. I forbindelse med udskrivning fra en institution vil der dog kunne lægges pres på den pågældende, såfremt institutionsledelsen mener, at den pågældende kan klare sig uden for institutionen, såfremt vedkommende er steriliseret. Det samme gjaldt sterilisation som betingelse for ægteskab.

Niels Helveg Petersen (RV) fandt, at adgangen til sterilisation burde være principielt fri. „Efter min opfattelse burde lovens princip vendes om, således at der i princippet var en fri adgang, men dog således, at sterilisation kunne afslås, hvis tungtvejende årsager talte imod. Tungtvejende årsager vil i denne sammenhæng sige årsager af forbigående og ikke varig karakter.“

Diderichsen (LC) fandt, at det var et stort fremskridt, at lovforslaget fastsatte fælles regler for sterilisation af åndssvage og andre mennesker. Hvad bestemmelsen om tvangskastration angik var det bedste der kunne siges formentlig, at den aldrig havde været anvendt. Han var betænkelig ved det pres, der kunne udøves i forbindelse med udskrivning af åndssvage. Ægteskabslovens § 10 som syntes at have „samme racehygiejniske baggrund fra 1930erne som sterilisationsloven af 1934“, burde snarest tages op til revision.

Det *udvalg*, hvortil forslaget blev henvist, indstillede forslaget til vedtagelse med to af udvalget foreslåede ændringer, som til dels